

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 1020

din 23 august 2016

Prin memoriul transmis de mai mulți magistrați Consiliului Superior al Magistraturii la data de 22.08.2016 s-a solicitat luarea unor măsuri cu privire la următoarele aspecte:

1. Trecerea bugetului instanțelor la titularul de drept al gestionării bugetului puterii judecătorești, respectiv la Înalta Curte de Casație și Justiție.
2. Eliminarea imediată de către Ministerul Justiției și de către ceilalți ordonatori de credite din domeniul justiției a anomaliilor legate de aplicarea dispozițiilor O.U.G. nr. 20/2016 și emiterea unor ordine de salarizare care să satisfacă în mod real și efectiv rigorile art. 3¹ alin. (1) din O.U.G. 57/2015, respectiv să stabilească o indemnizație de încadrare brută care să cuprindă și indexările de 5%, 2% și 11% prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 10/2007, în sensul Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 23/2015, pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, cu toate consecințele.

3. Implicarea imediată a Consiliului Superior al Magistraturii în obținerea acestor rezultate, având în vedere atribuția sa de a apăra corpul magistraților și membrii acestuia împotriva oricărui act de natură să aducă atingere independenței sau imparțialității magistratului în înfăptuirea justiției ori să creeze suspiciuni cu privire la acestea.

Referitor la aspectele sesizate, Plenul reține următoarele:

Salarizarea personalului bugetar este reglementată prin Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

De la adoptarea acestui act normativ și până în prezent, salarizarea personalului bugetar plătit din fonduri publice nu s-a realizat în totalitate în baza acestui act normativ, nefiind aplicate valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele legii-cadru, cadrul normativ incident fiind completat succesiv cu legile anuale de salarizare.

Acest fapt și aplicarea neunitară a dispozițiilor legale incidente în materia salarizării au determinat existența unor diferențe de salarizare pentru aceeași funcție în cadrul aceleiași instituții sau autorități, cauzalitatea acestor diferențe fiind diversă de la o categorie profesională la alta.

Pentru a înlătura aceste neajunsuri, a fost adoptată O.U.G. nr. 20/2016 pentru modificarea și completarea O.U.G. nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

Potrivit art. 1 din O.U.G. nr. 57/2015, în anul 2016, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2015, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit art. 3¹ alin. (1) din O.U.G. nr. 57/2015, așa cum a fost modificată și completată prin O.U.G. nr. 20/2016, „prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1), începând cu luna august 2016, personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un cuantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare mai mic decât cel stabilit la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

Deși s-a dorit eliminarea unor diferențe de salarizare între personalul care ocupă aceeași funcție în cadrul aceleiași instituții sau autorități, precum și evitarea impactului numeroaselor procese aflate pe rolul instanțelor de judecată având ca obiect eliminarea unor discrepanțe rezultate din neaplicarea în integralitate a prevederilor Legii-cadru nr. 284/2010 și interpretarea diferită a celorlalte dispoziții legale în materia salarizării personalului plătit din fonduri bugetare, în mod contrar scopului propus, aplicarea O.U.G nr. 20/2016 a determinat interpretări diferite din partea ordonatorilor principali de credite din sistemul judiciar.

Astfel, ca urmare a intrării în vigoare a acestui act normativ, ordonatorii de credite trebuie să emită noi ordine/decizii de salarizare prin care fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, va fi salarizată la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Date fiind trimiterile exprese ale ordonanței la întreg „personalul plătit din fonduri publice” și la salariile „din cadrul instituției sau autorității publice”, fără a se institui expres sau implicit vreo excepție, Plenul reține că dispozițiile O.U.G. nr. 20/2016 sunt aplicabile și personalului din cadrul sistemului judiciar.

Pentru personalul care ocupă funcții din cadrul familiei ocupaționale "Justiție", aplicarea dispozițiilor art. 3¹ din O.U.G. nr. 57/2015, așa cum a fost modificată și completată prin O.U.G. nr. 20/2016, a determinat interpretări diferite, cauzate și de existența unor hotărâri judecătorești privind acordarea unor drepturi salariale. O parte a acestor hotărâri au fost puse în executare prin

inclusiunea acestor drepturi salariale în baza de calcul a indemnizațiilor lunare, determinând existența, la data adoptării actului normativ menționat, a unor diferențe de salarizare în cadrul aceleiași funcții din instanțe sau parchete de același nivel.

În limita competențelor prevăzute de lege, Consiliul Superior al Magistraturii nu are posibilitatea de a impune ordonatorilor principali de credite o anumită conduită în ceea ce privește aplicarea O.U.G. nr. 20/2016.

Plenul reține însă că la fundamentarea acestui act normativ s-a avut în vedere tocmai faptul că autoritățile/instituțiile publice se confruntă cu o serie de procese aflate pe rolul instanțelor de judecată din întreaga țară având ca obiect eliminarea unor discrepanțe salariale, iar interpretarea și aplicarea neunitară a O.U.G. nr. 20/2016 în cadrul aceleiași familii ocupaționale de către ordonatorii de credite va determina pe viitor creșterea numărului de litigii de acest fel.

În preambulul aceleiași ordonanțe de urgență s-a reținut că instanțele pronunță hotărâri judecătorești în favoarea salariaților, iar impactul financiar al punerii în executare a sentințelor judecătorești asupra bugetului general consolidat ar putea fi semnificativ, fiind estimat la 3,5 miliarde lei, reprezentând compensări și plăți retroactive pentru 3 ani calculate conform legii, adăugându-se la hotărârile judecătorești executorii pronunțate în anii anteriori.

Date fiind diferențele salariale existente pentru personalul din justiție, în prezent, se află în derulare multiple procese și proceduri prealabile acțiunii în contencios administrativ, ca urmare a deciziilor de salarizare emise în anii 2015 și 2016.

Toate aceste aspecte sunt contrare scopului urmărit de actul normativ, respectiv eliminarea, începând cu 1 august 2016, a diferențelor de salarizare pentru funcții egale și muncă egală în cadrul aceleiași unități, prin aducerea salariilor la nivelul maxim aflat în plată la nivelul instituției sau autorității publice, pentru toate familiile ocupaționale, impunându-se o interpretare și aplicare unitară a O.U.G. nr. 20/2016.

Mai mult, existența unor drepturi salariale diferite pentru personalul care ocupă aceeași funcție, au același grad, aceeași vechime în muncă și în funcție, aceleași atribuții, incompatibilități, riscuri și răspundere, intră în contradicție chiar cu principiile Legii cadru de salarizare nr. 284/2010

și mai ales cu cele enunțate în chiar Capitolul VIII - Reglementări specifice personalului din sistemul justiției.

Art. 3 alin. (1) și (2) din acest capitol prevede:

„(1) Salarizarea și celelalte drepturi salariale ale personalului prevăzut la art. 1 din prezentul capitol se stabilesc ținându-se seama de criteriile prevăzute la art. 5 lit. c) din prezenta lege, precum și de locul și rolul justiției în statul de drept, echilibrul puterilor în stat, de importanța socială a muncii, de participarea personalului din cadrul fiecărei categorii la buna funcționare a sistemului judiciar, de răspunderea, complexitatea, riscurile fiecărei funcții, de obligația de păstrare a confidențialității, de pregătirea profesională, de interdicțiile prevăzute de lege pentru aceste categorii de personal și de exigențele impuse de documentele internaționale privind funcționarea eficientă a sistemului judiciar și statutul magistraților.

(2) Salarizarea judecătorilor și procurorilor trebuie să le asigure o reală independență economică, condiție necesară pentru protecția acestora împotriva oricărei atingeri aduse independenței și imparțialității lor în înfăptuirea actului de justiție.”

Argumentele menționate au fost consacrate și de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea unui recurs în interesul legii, prin Decizia nr. VI din 15 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial nr. 327/2007, reținându-se că specificul atribuțiilor de ansamblu pe care le au toți magistrații din parchete și instanțele judecătorești în întregul lor, procurori, judecători și magistrați-asistenți la Înalta Curte de Casație și Justiție necesită aceeași pregătire de specialitate și experiență, responsabilitate profesională specifică echivalentă, precum și risc identic în exercitarea sarcinilor de serviciu. Îndeplinirea cerinței de îmbunătățire substanțială a actului de înfăptuire a justiției, care impune criterii noi de competență și performanță pentru toate categoriile de magistrați, nu ar putea fi asigurată în condiții de inegalitate de tratament salarial în cadrul acestor categorii.

Prin prisma acestor argumente, Plenul reține că se impune o interpretare unitară a dispozițiilor O.U.G. nr. 20/2016, în sensul eliminării diferențelor salariale existente în sistemul judiciar, astfel încât personalul care beneficiază de aceleași condiții să fie salarizat la nivelul

maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității în care își desfășoară activitatea. Aplicarea unitară a actului normativ presupune echilibrarea indemnizațiilor primite de personalul din cadrul sistemului judiciar care ocupă aceeași funcție, în aceleași condiții.

În ceea ce privește preluarea bugetului instanțelor judecătorești de către Înalta Curte de Casație și Justiție, Consiliul Superior al Magistraturii a efectuat deja demersuri în acest sens. În ședința din data de 26 aprilie 2016, Plenul Consiliului a apreciat că se impune analizarea într-un grup de lucru mixt, constituit din reprezentanți ai Ministerului Justiției, Înaltei Curți de Casație și Justiție și Consiliului Superior al Magistraturii, a aspectelor referitoare la preluarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a atribuțiilor referitoare la gestionarea bugetelor instanțelor, de la Ministerul Justiției. Ca urmare a acestui demers, au fost desemnați reprezentanții acestor instituții în cadrul grupului de lucru mixt.

În aceste condiții, Plenul reține că este necesară continuarea demersurilor pentru preluarea atribuțiilor Ministerului Justiției referitoare la gestionarea bugetelor instanțelor judecătorești de către Înalta Curte de Casație și Justiție, în vederea intrării în efectivitate a dispozițiilor art. 136 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevederi prorogate până la data de 1 ianuarie 2017.

Pentru aceste considerente, în temeiul dispozițiilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii republicată, cu modificările ulterioare, prin vot direct și secret.

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE :

Art. I. Dispozițiile O.U.G. nr. 20/2016 pentru modificarea și completarea O.U.G. nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, sunt aplicabile și familiei ocupaționale „Justiție”.

Art. II. Recomandă ordonatorilor de credite ca, în interpretarea acestor dispoziții legale, să aibă în vedere principiul de drept menționat în expunerea de motive din O.U.G. nr. 20/2016 și în dispozițiile art. 3¹ din O.U.G. nr. 57/2015, așa cum a fost modificată și completată prin O.U.G. nr. 20/2016, în sensul eliminării discrepanțelor salariale existente în sistemul judiciar, astfel încât personalul care beneficiază de aceleași condiții să fie salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității în care își desfășoară activitatea.

Art. III. Este necesară continuarea demersurilor pentru urgentarea preluării bugetelor instanțelor judecătorești de către Înalta Curte de Casație și Justiție, conform dispozițiilor art. 136 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. IV. Prezenta hotărâre se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și se comunică Ministerului Justiției, Înaltei Curți de Casație și Justiție, Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcției Naționale Anticorupție și Inspecției Judiciare.

Data în București, la 23 august 2016

**Președinte,
Judecător Mircea Aron**
